

BÀI HỌC 2

SỰ KHỦNG HOẢNG TRONG VƯỜN Ê-ĐEN

CÂU GỐC: *“Ta sẽ làm cho mây cùng người nữ, dòng dõi mây cùng dòng dõi người nữ nghịch thù nhau. Người sẽ giày đạp đầu mây, còn mây sẽ cắn gót chân người” (Sáng thế Ký 3:15).*

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 1:28; Rô-ma 8:17; Ma-thi-ơ 6:26; Sáng thế Ký 2:15-17; Sáng thế Ký 3:1-7, 10-19.

Sau khi tạo nên thế gian, Đức Chúa Trời phán mọi việc “thật rất tốt lành” (Sáng thế Ký 1:31). Nhưng bây giờ thật rõ ràng là tất cả mọi thứ trên thế giới không còn “rất tốt lành” nữa. Trải qua hàng trăm năm nhiều cá nhân, các tổ chức và chính phủ đã cố gắng để làm điều đúng. Nhưng thế giới của chúng ta tiếp tục có bạo lực, ô nhiễm, và chiến tranh. Thế kỷ 20 có thể bắt đầu với một triển vọng tích cực cho tương lai. Nhưng thế kỷ 21 đã chắc chắn mất triển vọng đó, và với lý do rất chính đáng.

Chúng ta đã lâm vào tình trạng này thế nào? Câu trả lời được tìm thấy trong cuộc thiện ác đấu tranh giữa Đấng Christ và Sa-tan. Cuộc chiến này bắt đầu ở trên trời nhưng đã lan xuống thế gian, đặc biệt là đến khá sớm trong lịch sử trái đất.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu cách Sa-tan đã lợi dụng sự tự do của con người. Đây là cách nó đã bắt đầu sự phá hủy mà tất cả chúng ta kinh nghiệm ngày hôm nay. Câu chuyện về sự Sa Ngã nhắc nhở rằng sự an toàn của chúng ta là con người chỉ phụ thuộc vào niềm tin của chúng ta vào những lời Đức Chúa Trời phán và vào sự vâng lời Ngài.

BA ĐIỀU PHƯỚC

Trong công việc Sáng tạo, các từ ngữ “Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành” xuất hiện bảy lần trong Sáng thế Ký 1: (1) ánh sáng (Sáng thế Ký 1: 4); (2) đất khô và biển (câu 10); (3) Cây có hạt và cây trái kết quả (1:12); (4) mặt trời, mặt trăng và các ngôi sao (1:16); (5) vùng biển đầy cá và bầu trời đầy chim (1:21); và (6) thú vật, gia súc, và những côn trùng (1:25). Cuối cùng, khi công việc đã hoàn tất, thì có câu, (7) “Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành” (Sáng thế Ký 1:31). Vì vậy, Chúa đã phán rằng mọi thứ Ngài tạo nên “rất tốt lành.” Sau đó, Ngài đã đi một bước xa hơn và “ban phước” cho loài thọ tạo trong ba lãnh vực.

Trước hết, Ngài ban phước cho các loài cá dưới nước, và các loài chim. Ngài truyền cho chúng, “Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy dưới biển; còn các loài chim hãy sanh sản trên đất cho nhiều” (Sáng thế Ký 1:22). Thú nhĩ, khi A-đam và Ê-va đã được tạo nên, Đức Chúa Trời cũng ban phước cho họ với cùng một lệnh truyền, “Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất” (Sáng thế Ký 1:28).

Hãy đọc Sáng thế Ký 1:22, 28. Cả hai phước lành bắt đầu cùng một cách, nhưng những gì được thêm vào cho A-đam và Ê-va?

Loài người chia sẻ với cá và chim lệnh truyền của Chúa là sanh sản thêm nhiều. Nhưng có sự khác biệt là A-đam và Ê-va được ban cho trách nhiệm chăm sóc đất, và quản trị các loài vật sống. Ở đây chúng ta thấy sự quan trọng được tạo nên theo hình ảnh của Đức Chúa Trời. Đấng Tạo Hóa mời ông bà thủy tổ của chúng ta cùng cai trị với Ngài để chăm gìn tất cả những sinh vật (đọc Rô-ma 8:17; Hê-bơ-rơ 1:2, 3).

Ơn phước thứ ba được ban cho trong công trình Sáng tạo là ngày thứ bảy Sa-bát (Sáng thế Ký 2:3). Đây là bằng chứng cho thấy loài người cao hơn loài vật. Họ được tạo nên để vui hưởng mối tương giao với Đấng Tạo Hóa trong những cách mà loài vật không thể có. Ở đây, chúng ta thấy bằng chứng mạnh rằng Đức Chúa Trời đã ban cho nhân loại một địa vị rất quan trọng trong chương trình Sáng tạo. Đức Chúa Giê-su đã nêu lên một điểm rất quan trọng, “Hãy xem loài chim trời: Chẳng có gieo, gặt, cũng chẳng có thâu trữ vào kho tàng, mà Cha các người trên trời nuôi nó. Các người há chẳng phải là quý trọng hơn loài chim sao?” (Ma-thi-ơ 6:26). Thật sự, Đức Chúa Giê-su phán rõ rằng loài người rất đặc biệt trên trái đất.

Bằng cách nào câu chuyện Sáng thế trong Kinh Thánh đem lại vinh dự cho loài người mà sự tiến hóa không thể đem lại? Từ quan điểm của Kinh Thánh về sự khởi đầu của loài người, bạn hãy tự hỏi: Bạn có đối xử với mọi người như họ xứng đáng để được đối xử không?

SỰ THỬ NGHIỆM TẠI MỘT CÂY

Đức Chúa Trời tạo nên tất cả mọi thứ với những sự khác biệt rõ ràng, chẳng hạn như ánh sáng và bóng tối, nước bên trên và bên dưới khoảng không, đất và biển, một ngày phân biệt với những ngày khác, một người nữ lấy ra từ một người nam, và một cây này khác biệt với các cây khác.

Hãy đọc Sáng thế Ký 1:4, 6, 7, 14, 18, 21, 24, 25. Tại sao quan trọng có sự khác biệt rõ ràng được đặt ra ngay cả trước khi tạo nên loài người?

Đức Chúa Trời tạo nên loài người, thú vật, và chim từ đất (Sáng thế Ký 2:7, 19). Ngài cũng tạo nên những cây đẹp để có trái ngon ngọt “mọc lên” từ đất (Sáng thế Ký 2:8, 9). Ngài cũng lựa một miếng đất đặc biệt để làm một khu vườn. Ở giữa khu vườn Ê-đen đẹp đẽ này, có hai cây đặc biệt – cây sự sống và cây biết điều thiện và điều ác. Trái của cây thứ hai thì không được phép ăn, nếu ăn thì sẽ có những hậu quả kinh khủng (Sáng thế Ký 2:17).

Hãy đọc những gì Đức Chúa Trời phán cùng A-đam trong Sáng thế Ký 2:15-17. Ý tưởng về sự khác biệt được giải nghĩa ở đây thế nào, trong việc thử nghiệm về sự vâng lời Chúa?

Sự khác biệt thì rất rõ ràng: có thể ăn tất cả những trái cây khác, nhưng đừng ăn trái của cây này. Không có gì là không rõ ràng về những lời phán của Đức Chúa Trời. A-đam và Ê-va được tạo nên là những người có luân lý. Sự công bình sẽ không thể thực hiện nếu không có sự lựa chọn. Đây là sự thử nghiệm để tìm hiểu A-đam và Ê-va làm gì với sự tự do đó. “Cây biết điều thiện và điều ác đã được dùng làm vật thử nghiệm cho sự vâng lời của A-đam và Ê-va và tình yêu của họ đối với Đức Chúa Trời. Chúa chỉ đặt trên họ một luật lệ trong số tất cả những gì trong vườn họ có thể ăn. Nếu A-đam và Ê-va không vâng lời Chúa bằng sự ăn trái cây biết điều thiện điều ác, thì họ sẽ phạm tội.” – Phông trích Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, tr. 53.

Có những điều gì trong đời bạn mà bạn rất cần phải phân rẽ?

SỰ SA NGÃ: Phần 1

Con rắn được miêu tả là quỷ quỷ hơn tất cả những con thú khác (Sáng thế Ký 3:1). Con rắn trở nên một biểu tượng mạnh mẽ trong cả lịch sử Kinh Thánh. Môi-se treo con rắn đồng trên một cây gậy để khiến người ta khỏi chết trong một tai họa bị rắn độc cắn trong đồng vắng (Dân số Ký 21:5, 9). Cũng con rắn đồng trở nên một vật cho sự thờ hình tượng. Và nó bị vua Ê-xê-chia hủy diệt khoảng bảy trăm năm sau đó (2 Các Vua 18:4). Trong sách Khải huyền, “con rắn xưa” được gọi rõ ràng là “ma quỷ và Sa-tan” (Khải huyền 12:9).

Hãy đọc Sáng thế Ký 3:1-5. Sa-tan dùng mưu kế gì để lừa gạt Ê-va?

Những chữ đầu tiên con rắn dùng là những chữ nghi ngờ, “Đức Chúa Trời há có phán dặn . . . sao?” (Sáng thế Ký 3:1). Ê-va không tự hỏi tại sao con rắn lại nói với bà. Thay vào đó, bà bị lừa gạt bởi những lời nói dối hủy diệt đức tin. Sa-tan hỏi, “Đức Chúa Trời há có phán dặn các ngươi không được phép ăn trái các cây trong vườn sao?” Thật ra, đó không phải là điều Đức Chúa Trời cấm họ làm. Ngài cấm họ không được ăn chỉ một cây mà thôi – cây biết điều thiện và điều ác. Đây là ngôn ngữ nguyên thủy của Kinh Thánh.

Bản tính của Đức Chúa Trời (tốt đẹp) đang bị chất vấn ở đây. Đó là sự tấn công trực tiếp vào Ngài. Câu trả lời của bà cho biết thêm một chi tiết mà Chúa đã không nói, “Chúng ta được ăn trái các cây trong vườn, song về phần trái của cây mọc giữa vườn Đức Chúa Trời có phán rằng: Hai người chẳng nên ăn đến và cũng chẳng nên đá động đến, e khi hai người phải chết chẳng” (Sáng thế Ký 3:2, 3; so sánh Sáng thế Ký 2:17). Ê-va đã nói thêm phần chẳng nên đá động đến.

Sự thành công của Satan vào lúc này đã làm nó táo bạo. Vì vậy, sau đó nó đã trực tiếp thách thức uy quyền của Đức Chúa Trời, “Hai người chẳng chết đâu” (Sáng thế ký 3:4). Thật ra lúc đó Sa-tan đang ở trên cây, đã rờ vào trái cây mà vẫn còn sống làm cho lời nói của nó đáng tin cậy. Sau đó, nó đã thâm vào ý nghĩ cuối cùng, “Đức Chúa Trời biết rằng hễ ngày nào hai người ăn trái cây đó, mắt mình mở ra, sẽ như Đức Chúa Trời, biết điều thiện và điều ác” (Sáng thế Ký 3:5). Kẻ cám dỗ làm ra vẻ rằng Đức Chúa Trời không chỉ không trung thực mà còn giữ lại một điều gì đó tốt cho họ.

Sa-tan pha trộn lẽ thật với sự sai lầm? Có một vài điều nào người ta tin cũng là một hỗn hợp của sự thật và sự sai lầm? Tại sao điều đó luôn luôn là một hỗn hợp giết người?

SỰ SA NGÃ: Phần 2

Khi Đức Chúa Trời quyết định tạo nên A-đam và Ê-va, Ngài phán họ sẽ được tạo nên theo hình ảnh của Ngài và giống như Ngài (Sáng thế ký 1:26). Miếng mỗi của tên cám dỗ là cái “móc” để nếu họ ăn trái cấm, họ sẽ “như Đức Chúa Trời.” Sự thật là họ đã được như Đức Chúa Trời. Họ đã được tạo nên theo hình ảnh của Ngài. Nhưng điều đáng buồn là trong sức nóng bùng của sự cám dỗ, họ đã quên đi sự thật quan trọng này.

Hơn nữa, Chúa là Đấng ban cho họ thực phẩm. Nhưng trong sự phản nghịch A-đam và Ê-va chọn một món gì đó để ăn vượt ra ngoài giới hạn Đức Chúa Trời ban cho. Điều đó giống như khi được mời tới nhà ai để ăn. Nhưng thay vì ăn từ bàn của họ, bạn đi đến tủ lạnh và tự lựa một món mà bạn thích hơn. Đó sẽ là một sự xúc phạm đối với chủ nhân, và cũng cho thấy rằng bạn không tôn trọng mối tương giao của bạn với họ.

Xin đọc Sáng thế Ký 3:4-7. Kể cám dỗ đã hứa với Ê-va rằng khi ăn trái cây này mắt bà sẽ mở ra. A-đam và Ê-va thấy gì khi mắt họ mở ra? Và nhân quan mới đó cho họ thấy rõ điều gì?

Ê-va bị các giác quan của mình chế ngự (Sáng thế Ký 3:6). Trái cây rất đẹp. Bà cần một miếng, Ê-va tưởng tượng đang bước lên một trình độ cao hơn của cuộc sống. Sau đó, bà đã chia sẻ kinh nghiệm của mình với A-đam. Và, vâng, mắt họ đã mở ra (Sáng thế Ký 3:7). Nhưng họ trở nên hổ thẹn bởi những gì họ nhìn thấy.

Một vấn đề quan trọng ở đây là A-đam và Ê-va đã quay lưng lại Đức Chúa Trời là Đấng ban cho họ mọi điều tốt lành. Thay vào đó, họ đã chọn câu trả lời của loài người để thỏa đáp nhu cầu của con người (trong trường hợp này, sự mong ước để ăn). Chúa đã hứa với A-đam và Ê-va là sẽ cung cấp thức ăn cho họ. Ngài đã cho họ một “thực đơn.” A-đam và Ê-va ăn từ cây cấm là đã đi ra ngoài thực đơn hoặc sự vâng lời và cho thấy họ thiếu sự tin cậy nơi Đức Chúa Trời.

Ngày nay chúng ta có loại “trái cấm” nào? Làm thế nào chúng ta học để không phạm cùng lỗi lầm khi bị cám dỗ?

NHỮNG HẬU QUẢ

Chúng ta có thể sống lâu trong cõi đời đời trước khi chúng ta hoàn toàn hiểu được các thiệt hại đã gây ra tại một cây. Tất cả những gì Đức Chúa Trời đã làm trong tuần lễ Sáng tạo bắt đầu sụp đổ. Mỗi tương giao mà Chúa thiết lập đã bị tan vỡ. Điều này gồm các mối tương giao (1) giữa con người và Đức Chúa Trời (họ trốn tránh Ngài), (2) giữa con người với nhau (A-đam đổ lỗi cho Ê-va về các rắc rối của mình), và (3) giữa loài người và đất (con rắn đã trở thành kẻ thù, mặt đất bây giờ mọc gai góc và cây tật lè, và sẽ chỉ cung cấp thực phẩm sau khi phải làm việc chăm chỉ và đổ mồ hôi).

Xin đọc Sáng thế Ký 3:10-19. Những lời bào chữa của A-đam và Ê-va bày tỏ họ đã bị hư hỏng thế nào?

Hãy lưu ý Đức Chúa Trời xử sự với những lời bào chữa thế nào. Trước khi Ngài có thể cứu họ, A-đam và Ê-va phải nhìn nhận trách nhiệm về những việc họ đã làm. Vì vậy, Ngài đã giải thích một cách cẩn thận cho họ những hậu quả của các hành động của họ. Trước hết, con rắn đã bị rửa sả và sẽ phải ăn bụi đất, sẽ có sự nghịch thù với dòng dõi người nữ, và Người sẽ giày đạp đầu nó (Sáng thế Ký 3:14, 15). Sau đó, Chúa phán với Ê-va là bà sẽ phải đau đớn nhiều trong khi sinh con (Sáng thế Ký 3:16). A-đam phải làm việc cực khổ và đổ mồ hôi trán mới có ăn chứ không phải sống như một vị vua (Sáng thế Ký 3:17-19).

A-đam và Ê-va phải đối diện với sự lựa chọn là tiếp tục trong cuộc phản nghịch hoặc trở về với Đức Chúa Trời. Chấp nhận trách nhiệm về tội lỗi của mình là bước đầu tiên để trở về với Chúa. Nhưng ngay cả khi chấp nhận cũng không đủ để giải quyết các vấn đề do tội lỗi gây ra.

Phải có một cách khác để đảm bảo tương lai của nhân loại. Vì vậy, Chúa đã dùng một con sinh tể để chỉ về Đấng Cứu Thế (Sáng thế Ký 3:21). Sa-tan sử dụng một sinh vật là con rắn, để cám dỗ họ phạm tội, làm họ mất mát, và các mối tương giao tan vỡ. Vì vậy, Đức Chúa Trời dùng một sinh vật, một con chiên con, để chỉ về Chúa Cứu Thế, Đấng sẽ đem lại sự cứu rỗi (Sáng thế Ký 3:15). Nhưng, thay vì là người cai trị trên đất, bây giờ A-đam và Ê-va phải phụ thuộc vào trái đất và vào nhau như chưa từng thấy. “Đối với những sinh vật thấp hơn, A-đam đã từng là vua. Khi ông trung thành với Đức Chúa Trời, tất cả thiên nhiên đã chấp nhận sự cai trị của ông. Nhưng khi A-đam sa ngã, ông đã mất địa vị này.” - Trích từ Ellen G. White, Education, trang 26.

Ngay sau sự Sa ngã, chúng ta đã có niềm hy vọng về sự cứu rỗi. **Đọc Sáng thế Ký 3:15. Bạn có thể làm cho niềm hy vọng đó thành của riêng mình thế nào? Làm sao bạn có thể học hỏi về niềm vui của sự cứu rỗi, biết rằng điều này được ban cho bạn dù cuộc đời quá khứ của bạn thế nào?**

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Chúng ta thật cách xa vườn Ê-đen, cách xa sự Sáng tạo ban đầu. Nhưng vẫn còn rất nhiều trong các tạo vật nói với chúng ta về sự tốt lành của Đức Chúa Trời. Nhìn xung quanh: chúng ta thấy không những vẻ đẹp tuyệt vời mà còn những thiết kế tuyệt mỹ. Tất cả những điều tốt đẹp này nói về tình yêu của Đấng Tạo Hóa chúng ta. Ví dụ, suy nghĩ về những thứ như trái táo, cam, quýt, dâu tây, dâu xanh, trái bơ, cà chua, chanh, dưa hấu, hạt hạnh nhân, hột hồ đào, trái lê, mận, cà rốt, đậu, chuối, thơm, lựu, bông cải xanh, cải xoăn, hành tây, trái anh đào, cần tây, đu đủ, cà tím, và v.v. Có phải chỉ ngẫu nhiên mà tất cả các thứ này đều tốt cho chúng ta, và chúng chỉ ngẫu nhiên mọc lên mang hạt giống của riêng mình? Tất nhiên là không. Nhưng không phải ai cũng có thể có những thức ăn ngon này. Vì nhiều nơi có lũ lụt, đói kém và bệnh tật. Và nhiều người phải đói khát. Điều này cho thấy thế giới chúng ta đã bị thiệt hại vì tội lỗi. Nhưng nếu có thể, trong một khoảnh khắc, chúng ta hãy nhìn “đằng sau” những thiệt hại trong thiên nhiên và nghĩ đến công trình sáng tạo - Chà! Thật là một ví dụ mạnh mẽ về tình yêu của Đức Chúa Trời. Chúng ta chỉ cần nhớ: niềm hy vọng không phải ở trong các loài thọ tạo nhưng ở trong chính Đấng Tạo Hóa (Đức Chúa Giê-su).

ĐỂ TÀI THẢO LUẬN:

1. Là con người, chúng ta đã không phải sinh ra để chết. Cái chết chỉ là một sự “ngủ ngơi” không thích thú mà chúng ta không bao giờ nên biết hoặc kinh nghiệm. Vì vậy, cảm giác tự nhiên của chúng ta là ghét sự chết. Hãy suy nghĩ kỹ về tất cả những lời hứa trong Kinh Thánh về sự sống đời đời mà chúng ta đã được ban cho. Làm thế nào các lời hứa này giúp chúng ta đối phó với những tư tưởng khủng khiếp về sự chết?

2. Những phần nào của thế giới được tạo dựng nói với bạn một cách mạnh mẽ rằng Đức Chúa Trời có thật và tình yêu của Ngài đối với chúng ta?

3. Đọc lại Sáng thế Ký 3 về việc A-đam và Ê-va và bào chữa cho tội lỗi của họ. Tại sao thật dễ dàng để làm như vậy? Có những cách nào chúng ta cũng cố làm như vậy? Chúng ta thường xuyên thế nào để đổ lỗi cho di truyền, môi trường, hoặc người khác như là nguyên nhân từ những sai lầm của chúng ta? Làm thế nào chúng ta có thể thoát ra khỏi ý nghĩ nguy hiểm này và chấp nhận trách nhiệm cho các hành động của mình?